

SPIS TREŚCI

Przedmowa ➤ 5

Ból i szok ➤ 13

Rozmowa z dr Zuzanną Kurtyką

Z poczucia obowiązku ➤ 19

Rozmowa z Pawłem Kurtyką

Żart Putina ➤ 25

Rozmowa z prof. Andrzejem Nowakiem

Zimna wojna domowa ➤ 45

Rozmowa z Bronisławem Wildsteinem

Rozgrywane państwo ➤ 69

Rozmowa z prof. Jackiem Trznadlem

Ciągle czekamy ➤ 77

Rozmowa z Joanną Potocką

Z obywatelskiego sprzeciwu ➤ 83

Rozmowa z Marcinem Roszkowskim

Czarne skrzynki odczytuje się natychmiast ➤ 93

Rozmowa z kapitanem Jackiem Więckowskim

Chcemy prawdy ➤ 107

Rozmowa z Tomaszem Sakiewiczem

Walka o tarczę ➤ 115

W pułapce Putina ➤ 119

Rozmowa z Witoldem Waszczykowskiem

Polacy go nie doceniali... ➤ 131

Rozmowa z Wiktorem Juszczenką

Wojna gazowa ➤ 155

Gra o energię ➤ 159

Rozmowa z Piotrem Naimskim

Przeciw imperium ➤ 179

Rozmowa z Przemysławem Żurawskim vel Grajewskim

Podzielona europa ➤ 205

Rozmowa z Edwardem Lucasem

Dwie rosje ➤ 217

Rozmowa z Władimirem Bukowskim

Kalendarium ➤ 231

Podziękowania ➤ 237

List z Polski to w pierwszej kolejności film, który bije w Internecie rekordy popularności. Wyprodukowany dla holenderskiej telewizji, wywołał burzę. Jako pierwszy zadawał niewygodne pytania odnośnie katastrofy smoleńskiej. Jednocześnie narodził się pomysł napisania książki, która stanowiłaby pełną transkrypcję wywiadów, jakie zostały udzielone na potrzeby filmu. Rozmówcy Mariusza Pilisa – wśród nich Wiktor Juszczenko, Władimir Bukowski oraz Piotr Naimski – mieli zdecydowanie więcej do powiedzenia, aniżeli mogła pomieścić taśma filmowa. Powstała książka ważna, stawiająca pytania o Rosję, politykę Lecha Kaczyńskiego, rolę Polski w świecie. Pytania, które dla wielu mogą być niewygodne. Jedno z nich brzmi: w jakim kierunku zmierza Polska? Drugie: kto wskazuje ten kierunek?

„Tej książki po prostu nie wypada nie znać”.

Rafał A. Ziemkiewicz

„*List z Polski* jest wołaniem o pomoc w wyjaśnieniu przyczyn katastrofy smoleńskiej w sytuacji, w której odpowiedzialne instytucje naszego państwa wykazały się jedynie bezczynnością – zapewniając, że Rosja uczyni to lepiej i bezsilnością – gdy tak się nie stało. Dziękuję za upomnienie się o ludzi, z którymi tak wiele mnie łączyło i którzy tak nagle odeszli”.

Gen. dyw. dr Roman Polko